

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

35. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden on toteutettava pikaisesti tarvittavat muutokset, mukaan lukien paremmat rokotus- ja tiedotusstrategiat, luottamuksen palauttamiseksi pandemiaa ehkäiseviin ja torjuviin kansanterveystoimenpiteisiin;

*

* *

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, WHO:lle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille.

Innovatiivinen rahoitus sekä maailmanlaajuisella että Euroopan tasolla

P7_TA(2011)0080

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. maaliskuuta 2011 innovatiivisesta rahoituksesta globaalilla tasolla ja Euroopan tasolla (2010/2105(INI))

(2012/C 199 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston ja 11. joulukuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2010 kokoontuneen Ecofin-neuvoston pöytäkirjan ja siinä mainitun kertomuksen Eurooppa-neuvostolle,
- ottaa huomioon puheenjohtajavaltio Belgian ohjelman ja erityisesti innovatiivista rahoitusta koskevat ehdotukset,
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahasiirtojen verotuksen toimivuuden parantamisesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisistä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan valvontaviranomaisista ⁽³⁾ ja erityisesti 22. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselmat Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisesta ⁽⁴⁾, Euroopan pankkiviranomaisesta ⁽⁵⁾, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisesta ⁽⁶⁾ sekä rahoitusjärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta ja Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan innovatiivisesta rahoituksesta globaalilla tasolla ja Euroopan tasolla (SEC(2010)0409) sekä komission tiedonannon finanssialan verotuksesta (KOM(2010)0549) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2010)1166),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (KOM(2010)0484),

⁽¹⁾ EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 40.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0336.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0334.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0339.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0335.

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

- ottaa huomioon komission tiedonannon pankkien kriisinratkaisurahastoista (KOM(2010)0254),
- ottaa huomioon G20-ryhmän Washingtonissa 15. marraskuuta 2008 ja Lontoossa 2. huhtikuuta 2009 antamat julkilausumat sekä G20-ryhmän maiden johtajien Pittsburghin huippukokouksessa 25. syyskuuta 2009 antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston G20-maille vuonna 2010 laatiman raportin finanssialan verotuksesta,
- ottaa huomioon OECD:n ammattiyhdistysliikkeen neuvoa-antavan komitean 15. helmikuuta 2010 julkaiseman asiakirjan ”The parameters of a financial transaction tax and the OECD global public good resource gap, 2010-2020”,
- ottaa huomioon OECD:n vuonna 2010 julkaiseman raportin ”The elephant in the room: the need to deal with what banks do”,
- ottaa huomioon Itävallan taloustutkimuslaitoksen (WIFO) maaliskuussa 2008 julkaiseman tutkimuksen ”A General Financial Transaction Tax: Motives, Revenues, Feasibility and Effects”,
- ottaa huomioon Foundation for European Progressive Studies -säätiön maaliskuussa 2010 julkaiseman asiakirjan ”Financial Transaction Taxes: Necessary, Feasible and Desirable”,
- ottaa huomioon Centre for Economic Policy Research -keskuksen joulukuussa 2008 julkaiseman tutkimuksen ”Benefits of a Financial Transactions Tax”,
- ottaa huomioon komission kertomuksen ”Valtiontukien tulostaulu: Kertomus rahoitusalan kriisituen viimeaikaisesta kehityksestä” (KOM(2010)0255),
- ottaa huomioon Notre Europe -tutkimuslaitoksen tutkimuksen ”An ever less carbonated Union? Towards a better European Taxation against climate change”,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen korkean tason täysistunnon syyskuussa 2010 julkaistun päätösasiakirjan ”Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals”,
- ottaa huomioon Santiagossa tammikuussa 2010 kokoontuneen innovatiivisen kehitysrahoituksen johtoryhmän (Leading Group on Innovative Financing for Development) seitsemännen täysistunnon julkistuksen,
- ottaa huomioon kehitysrahoituksen tarkoitettujen kansainvälisten pääomasiirtojen transaktiomaksuja käsittelevän työryhmän asiantuntijakomitean (Committee of Experts to the Taskforce on International Financial Transactions for Development) vuonna 2010 julkaistun raportin ”Globalising Solidarity: The Case for Financial Levies”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä kehitys yhteistyövaliokunnan ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot (A7-0036/2011),
- A. huomauttaa, että vuoden 2007 ennennäkemätön maailmanlaajuinen rahoitus- ja talouskriisi toi esiin huomattavia globaalien rahoitusjärjestelmän sääntely- ja valvontakehyksen ongelmia, joiden taustalla voidaan nähdä rahoitusmarkkinoiden sääntelyn puutteen, tuotteiden liiallisen monimutkaisuuden ja oikeudenkäyttöalueiden avoimuuden puutteen yhteisvaikutus; ottaa huomioon, että Eurooppa tarvitsee avoimempia ja tehokkaampia rahoitusmarkkinoita,
- B. katsoo, että maailmanlaajuinen hyvinvoinnin edistäminen perustuu vapaisiin markkinoihin ja että markkinataloudet ja vapaakauppa edistävät vaurautta ja auttavat ihmisiä selättämään köyhyyden,

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

- C. toteaa, että kuluneen vuosikymmenen aikana tapahtunut pääomasiirtojen määrän huomattava maailmanlaajuinen kasvu – vuonna 2007 tämä määrä oli 73,5 kertaa maailman nimellistä BKT:tä korkeampi pääasiassa johdannaismarkkinoiden huikkeen kasvun ansiosta – osoittaa pääomasiirtojen ja reaali-talouden tarpeiden välisen kuilun kasvaneen,
- D. huomauttaa, että finanssiala on erittäin riippuvainen kaupankäyntimalleista, kuten nopeasta pörssikau-pasta, joilla tavoitellaan pääasiassa lyhyen aikavälin voittoa ja jotka ovat alttiita korkealle velkaantumisasteelle, joka oli yksi viimeaikaisen rahoituskriisin pääaiheuttajista; toteaa, että tämä on johtanut lii-allisiin hinnanvaihteluihin sekä osakkeiden ja hyödykkeiden hintojen pitkäaikaiseen poikkeamaan perus-tasosta,
- E. ottaa huomioon, että maailmantalous on riippuvainen yritysten, hallitusten ja yksilöiden kyvystä lainata toisiltaan ja toisilleen; katsoo, että rahoituskriisi korostaa kansainvälisiin pääomamarkkinoihin liittyviä valitettavia piirteitä; toteaa, että siksi on välttämätöntä tasapainottaa keskenään tarve toteuttaa toimia rahoitusvakauden säilyttämiseksi ja tarve säilyttää pankkien kyky antaa luottoa talouden toimijoille,
- F. palauttaa mieliin, että Washingtonissa vuonna 2008 ja Pittsburghissa vuonna 2009 pidetyissä G20-kokouksissa päästiin sopimukseen rahoitusmarkkinoita ja sääntelyjärjestelmiä vahvistavista uudistuksista ja valvonnasta, jolla rahoituslaitokset veloitetaan kantamaan oikeudenmukainen vastuunsa kriisin seu-rauksista,
- G. palauttaa mieliin, että tähän mennessä suurimman osan kriisin kustannuksista ovat maksaneet veron-maksajat, joiden varoja hallitukset eri puolilla maailmaa käyttivät yksityisten pankkien ja muiden rahoituslaitosten tukemiseen; toteaa, että rahoituslaitoksia ja osakkeenomistajia, jotka ovat vuosia nau-tineet ylisuurista osakevoitoista ja vuosittaisista bonuksista ja keränneet suurimman osan maailmanlaa-juisista yritysvoitoista, vaaditaan yhä yleisemmin maksavan osansa kustannuksista,
- H. huomauttaa, että pelastustoimien kustannukset ovat pahentaneet ja nopeuttaneet erityisesti EU:ssa sellaisen finanssi- ja velkakriisin puhkeamista, joka rasittaa odottamattomalla tavalla julkista taloutta ja on vaarantanut työpaikkojen luomisen ja hyvinvointijärjestelmän ylläpitämisen sekä ilmasto- ja ympäristötavoitteiden saavuttamisen,
- I. toteaa, että lyhyen aikavälin toiminta ja keinottelu eurooppalaisilla joukkovelkakirjamarkkinoilla vaike-uttivat merkittäväällä tavalla euroalueen vuosien 2009–2010 valtionvelkakriisiä, ja ne ovat tuoneet esiin läheiset yhteydet, jotka vallitsevat finanssialan epäkohtien ja valtion talouden kestävyys-takaamiseen liittyvien ongelmien välillä kun budjettivaje on liiallinen ja julkinen ja yksityinen velka kasvavat,
- J. toteaa, että vakaus- ja kasvusopimuksen tehottomuus nykyisessä muodossaan ja jäsenvaltioiden kilpai-lukykyerot ovat käynnistäneet nykyisen keskustelun eurooppalaisesta talouden ohjausjärjestelmästä, johon pitäisi keskeisenä osana kuulua toimenpiteitä vakaus- ja kasvusopimuksen ja lähinnä sen ennalta ehkäisevien määräysten lujittamiseksi, välttämättömien rakenneuudistusten käynnistämiseksi viipymättä ja verotuspolitiikkojen sekä veronkierron ja veropetosten torjumisen koordinoimiseksi, jotta verotuk-sellista oikeudenmukaisuutta voidaan parantaa ja siirtää verotaakkaa vaiheittain työvoimasta kohti pää-omaa ja toimintoja, joihin liittyy merkittäviä kielteisiä ulkoisvaikutuksia,
- K. toteaa, että kriisi on tuonut esiin tarpeen hankkia uudenlaisia, laajapohjaisia, oikeudenmukaisia ja kes-täviä tuloja ja panna täytäntöön nykyisiä veronkiertosäännöksiä ja parantaa niiden tehokkuutta, jotta talouden vakauttamisen ohella voidaan tehokkaasti pyrkiä myös pitkän aikavälin talouden elvyttämiseen sekä julkisen talouden kestävyys-tien, työpaikkojen luomiseen ja sosiaaliseen osallistamiseen, jotka ovat Eurooppa 2020 -strategian päätavoitteita,
- L. huomauttaa, että viimeaikaisen kriisin aiheuttamat tiukat budjettirajoitukset on jouduttu asettamaan aikana, jolloin EU on vastikään tehnyt erittäin tärkeitä, pääasiassa ilmastotavoitteita, vuosituhannen kehitystavoitteita ja kehitysapua koskevia kansainvälisiä sitoumuksia erityisesti ilmastomuutokseen sopeutumisen helpottamiseksi ja ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämiseksi kehitysmaissa,

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

- M. panee merkille, että Eurooppa-neuvosto totesi 17. kesäkuuta 2010, että EU:n olisi johdettava pyrkimyksiä määritellä maailmanlaajuinen lähestymistapa rahoituslaitoksilta perittäviä maksuja ja veroja koskevien järjestelmien käyttöönottoon, sekä kehotti tarkastelemaan ja kehittämään edelleen pääomasiirtojen kansainvälisen transaktiomaksun (jäljempänä transaktiomaksu) käyttöönottoa,
- N. toteaa pyytäneensä jo komissiolta transaktiomaksun vaikutusten arviointia ja sen myönteisten puolien analysointia; päättää siksi odottaa tätä analyysiä ennen lisätoimenpiteiden toteuttamista,
1. panee merkille komission tähänastisen työn sen pyrkiessä vastaamaan Euroopan parlamentin 10. maaliskuuta 2010 antamassa päätöslauselmassa esitettyyn vaatimukseen laatia tutkimus transaktiomaksun toteutettavuudesta globaalilla ja EU:n tasolla; korostaa, että on teetettävä kattava vaikutusten arviointi, ja edellyttää vaikutusten arvioinnin tulosten ja mahdollisten konkreettisten ehdotusten julkaisemista kesään 2011 mennessä finanssialan verotusta koskevassa tiedonannossa annetun ilmoituksen mukaisesti; korostaa, että EU:n transaktiomaksua koskevan tasapainoisen ja perinpohjaisen toteutettavuustutkimuksen olisi oltava perusta menettelyille, joilla tällaisen veron käyttöönotto toteutetaan;
 2. korostaa, että olemassa olevien verotusvälineiden tason kiristäminen ja soveltamisalan laajentaminen sekä julkisten menojen lisäleikkaukset eivät ole riittävä eivätkä kestävä ratkaisu keskeisimpiin ongelmiin Euroopan tasolla tai globaalilla tasolla; korostaa, että näihin haasteisiin reagoitaessa ja uusista rahoitusjärjestelmistä keskusteltaessa yksi tärkeimmistä painopisteistä olisi oltava sellaisten keinojen luominen, joilla vahvistetaan Euroopan kilpailukykyä ja talouskasvua;
 3. korostaa, että asianmukaisesti toimivat sisämarkkinat ovat EU:n arvokkain väline globaalissa ja kilpailukykyisessä maailmassa ja tärkein Euroopan kasvua edistävä tekijä; korostaa, että olisi keskityttävä sisämarkkinoiden vahvistamiseen ja uusiin tapoihin käyttää kansallisia ja EU:n varoja älykkäämmin toteuttamalla talousarvion uudistaminen kokonaisvaltaisesti ja ottaen huomioon sekä talousarvion menot että tulot; huomauttaa, että varat on käytettävä tuloksia tuottavalla tavalla ja että uusien talousarvion toteuttamista koskevien rahoitusvälineiden on oltava älykkäitä, integroituja ja joustavia;
 4. korostaa, että sisämarkkinoilla vielä ilmenevien esteiden poistaminen on paras tapa edistää tuloksiin johtavaa todellisen kasvun politiikkaa; toteaa tutkimusten osoittaneen, että vuosittain voitaisiin säästää jopa 200–300 miljardia euroa, jos kaikki neljän vapaan liikkuvuuden esteet poistettaisiin;
 5. tähdentää, miten tärkeää on käynnistää sisämarkkinat uudestaan, ja korostaa, että EU:n on laadittava ja pantava tehokkaasti täytäntöön sisämarkkinoita koskevat yhteiset säännöt, jotta sisämarkkinoilla voitaisiin edistää rakenteellista kasvua; korostaa, että toimissa on keskityttävä Euroopan talouden liikkeellepanevaan voimaan; korostaa, että näissä toimissa on keskityttävä Euroopan talouden moottoriin eli Euroopan 20 miljoonaan yritykseen, ja etenkin yrittäjien ja muiden luovien henkilöiden pieniin ja keskisuuriin yrityksiin;
 6. korostaa, että yksi Euroopan unionin suurimmista kilpailuvalteista on sen laajuus, jota on käytettävä täysipainoisesti hyödyntämällä sisämarkkinoiden potentiaalia ja käyttämällä EU:n talousarviovaroja tuottamaan lisäarvoa julkisen sektorin toimille kasvua edistävien tekijöiden stimuloimiseksi;
 7. korostaa, että komission olisi hyväksyttävä yhteinen strateginen kehys, jolla kattavan investointistrategian avulla muunnetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ensisijaisiksi investointikohteiksi, kartoitetaan päätavoitteita ja lippulaivahankkeita koskevat investointitarpeet ja uudistukset, joita tarvitaan koheesiopolitiikalla tuettavien investointien vaikutusten maksimoimiseen;
 8. korostaa, että yksi innovatiivisten rahoitusvälineiden tärkeimmistä eduista on niihin liittyvä kaksoishyöty, sillä ne voivat samanaikaisesti sekä edistää tärkeitä poliittisia tavoitteita, kuten rahoitusmarkkinoiden vakauttamista ja avoimuutta, että tarjota merkittävän tulonlähteen; korostaa tässä yhteydessä, että olisi otettava myös huomioon, miten nämä välineet vaikuttavat rahoitusalan tuottamiin kielteisiin ulkoisvaikutuksiin;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

Finanssialan verotus

9. muistuttaa, että veronkierron ja veropetosten arvioidaan aiheuttavan vuosittain 200–250 miljardin euron tulonmenetykset Euroopassa; katsoo siksi, että veropetosten tason vähentäminen auttaisi vähentämään julkista velkaa ilman, että veroja on nostettava; muistuttaa tätä taustaa vasten, että innovatiivinen rahoitus tehostaisi merkittävästi jäsenvaltioiden, EU:n ja kansainvälisen yhteisön pyrkimyksiä budjettiin vaikuttavien veronkierron ja veropetosten sekä muun laittoman pääomapaon torjumisessa;
10. korostaa, että EU:n on vakuutettava kriisin jälkimainingeissa kansalaisensa siitä, että se on halukas ja kyvykäs tasapainottamaan verotuksen konsolidointistrategian ja elvyttävän politiikan varmistukseen talouden elpymisen pitkällä aikavälillä;
11. katsoo, että vaikka sekä sääntelyn että valvonnan suhteen on edistytty viime aikoina tuntuvasti, EU:n rahoitusalaan koskevan lähestymistavan heikkoutena on veropolitiikka;
12. pitää myönteisenä, että komissio on tunnustanut finanssialan olevan aliverotettu etenkin siksi, että useimmista finanssialan palveluista ei peritä arvonlisäveroa, ja edellyttää innovatiivisia rahoitustoimia alalta perittävien varojen lisäämiseksi ja verorasituksen siirtämiseksi pois työtätekevältä väestöltä;
13. katsoo, että transaktiomaksun käyttöönotto auttaisi torjumaan rahoitusmarkkinoiden erittäin haitallisia kaupankäyntimalleja, kuten tiettyä lyhyen aikavälin toimintaa ja automatisoitua nopeaa pörssikauppaa, sekä vähentämään keinottelua; korostaa, että transaktiomaksu voisi parantaa tätä kautta markkinoiden tehokkuutta, lisätä avoimuutta, vähentää hintojen liiallista vaihtelua ja luoda finanssialalle kannustimia pitkän aikavälin sijoituksiin, joilla on lisäarvoa reaali talouden kannalta;
14. korostaa nykyisiä arvioita alhaisesta transaktiomaksusta tulonlähteenä, sillä laajan veropohjan ansiosta transaktiomaksut voisivat tuottaa EU:n tasolla vuosittain lähes 200 miljardin euron tulot ja maailmanlaajuisesti 650 miljardin dollarin tulot; katsoo, että finanssiala voisi tätä kautta korvata merkittävän osan kriisin kustannuksista ja edistää julkisen talouden kestävyyttä;
15. ottaa huomioon transaktiomaksua koskevan keskustelun kehittymisen ja tällaisen veron toteuttavuutta, vaikuttavuutta ja tehokkuutta koskevat erilaiset näkemykset sekä rahoitustoimiverosta käynnistetyn keskustelun, mutta panee merkille, että G20-maat eivät ole toistaiseksi kyenneet edistämään mielekkäitä yhteisiä aloitteita tässä asiassa; kehottaa G20-maiden johtajia vauhdittamaan neuvotteluja maailmanlaajuisista transaktiomaksua koskevista yhteisistä vähimmäistekijöistä ja ohjeistamaan näiden eri veromuotojen tulevaa kehittämistä;
16. kannattaa sellaisen transaktiomaksun käyttöönottoa, jolla parannettaisiin markkinoiden toimintaa vähentämällä keinottelua ja autettaisiin rahoittamaan globaaleja julkisia hyödykkeitä ja pienennettäisiin julkisen talouden alijäämää; katsoo, että transaktiomaksun käyttöönoton olisi oltava mahdollisimman laaja-pohjainen ja että EU:n olisi edistettävä transaktiomaksun käyttöönottoa maailmanlaajuisesti; katsoo, että jos siinä ei onnistuta, EU:n olisi ensimmäisenä askeleena toteutettava transaktiomaksu unionin tasolla; kehottaa komissiota tekemään pikaisesti toteutettavuustutkimuksen, jossa otetaan huomioon maailmanlaajuisesti tasavertaisten toimintaedellytysten tarve, ja esittämään konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia;
17. huomauttaa, että tarkasteltaessa finanssialan verotusvaihtoehtoja globaalilla ja EU:n tasolla olisi otettava huomioon alakohtaisten transaktiomaksujen käyttöönottamisesta saadut kokemukset jäsenvaltioiden tasolla;
18. korostaa lisäksi, että luonteeltaan puhtaasti keinottelevien transaktioiden siirtyminen muille oikeudenkäyttöalueille aiheuttaisi joitakin haitallisia vaikutuksia, mutta se voisi myös mahdollisesti parantaa markkinoiden tehokkuutta; korostaa lisäksi, että kaikkea keinotteluksi katsottavaa toimintaa ei pidä tuomita, sillä tietyt riskinoton muodot voivat lisätä EU:n rahoitusmarkkinoiden vakautta;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

19. korostaa, että keskitetyillä eurooppalaisilla keskusmarkkinoilla selvitys- ja toimituspalvelut voisivat helpottaa hallinnollisilta kuluiltaan mahdollisesti edullisen ja täytäntöönpanoltaan yksinkertaisen transaktiomaksun käyttöönottoa; muistuttaa kuitenkin, että rahoitusalan globaalius ja sisäiset kytkökset on otettava huomioon muotoiltaessa transaktiomaksun teknisiä puolia;

20. panee merkille komission tuoreen tiedonannon ensiaskelena kohti tämän aiheen käsittelyä; katsoo, että transaktiomaksun käyttöönotosta EU:ssa mahdollisesti syntyviä etuja ja/tai haittoja koskeva todistus-taakka on komissiolla ja sen vaikutusarvioinnilla;

21. panee merkille, että tuoreessa komission tiedonannossa ilmoitettiin rahoitusalan verotuksen eri vaihtoehtoja koskevasta vaikutusten arvioinnista, ja kehottaa komissiota tarkastelemaan toteutettavuustutkimuksessaan myös transaktioiden ja tulojen epätasaista maantieteellistä jakautumista sekä mahdollisuutta ottaa käyttöön porrastettu tai tapauskohtainen veroprosentti, joka määräytyy varaluokan, verovaikutuksen, toimijan luonteen taikka tietyyppisten transaktioiden lyhytaikaisuuden tai keinottelevan luonteen perusteella; pyytää komissiota käyttämään hyväkseen kaikkea saatavilla olevaa tutkimustietoa;

22. kehottaa komissiota analysoimaan toteutettavuustutkimuksessaan EU:n laajuisen transaktiomaksun eri vaihtoehtoja ja niiden vaikutuksia, mukaan luettuina taloudelle ja yhteiskunnalle koituvat edut siitä, että nykyisin tuntuvia markkinavääristymiä aiheuttavien luonteeltaan keinottelevien transaktioiden valikoima vähenisi;

23. korostaa, että transaktiomaksulla pitäisi olla mahdollisimman laaja pohja, jotta rahoitusmarkkinoille voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset ja jotta transaktioiden siirtyminen vähemmän avoimiin väli-neisiin voidaan estää; katsoo siksi, että komission toteutettavuustutkimuksessa olisi tarkasteltava kaikkia sijoituskohteita koskevia transaktiota, kuten markkinoiden avista- ja johdannaiskauppoja sekä pörssin ulko-puolisia (OTC-)johdannaisoppimuksia; korostaa, että EU:n laajuisen transaktiomaksun luokittelu kauppapai-koilla sovellettavien eriytettyjen prosenttimäärien mukaisesti saattaisi vahvistaa markkinoiden vakautta, kun rahoitusalan toimijoille luotaisiin kannustimia siirtyä pörssin ulkopuolisista järjestelmistä avoimemmille ja hyvin säännellyille kauppapaikoille;

24. pitää tässä yhteydessä tervetulleina komission viimeaikaisia, OTC-johdannaisia ja lyhyeksi myyntiä koskevia ehdotuksia, joissa kaikille OTC-johdannaisten kaupoille asetetaan selvät vaatimukset keskitetystä selvitysten ja kaupankäynnin rekisteröinnistä ja jotka näin ollen tekevät laaja-pohjaisen, EU:n laajuisen transaktiomaksun käyttöönotosta teknisesti toteuttamiskelpoisen ehdotuksen;

25. edellyttää, että on määritettävä, kuka viime kädessä maksaa veron, koska maksurasite kohdistuu yleensä kuluttajaan, eli tässä tapauksessa yksityisiin sijoittajiin ja yksittäisiin ihmisiin; korostaa poikkeuksia ja kynnsarvoja koskevien sääntöjen tyhjentyvyyden tärkeyttä tämän estämiseksi;

26. pitää tervetulleina IMF:n hiljattain esittämiä ja komission tukemia ehdotuksia pankkien varallisuuteen kohdistuvasta verosta, jonka puitteissa kukin maa voisi periä veroa 2–4 prosenttia BKT:sta tulevien krii-sinratkaisujärjestelmien rahoittamiseksi; katsoo, että pankkiveron pitäisi olla oikeassa suhteessa kulloisenkin luottolaitoksen systeemiseen merkitykseen ja sen toimintaan liittyviin riskeihin nähden;

27. panee merkille, että pankeilta perittävillä maksuilla, finanssitoimintaverolla ja transaktiomaksulla on erilaiset taloudelliset tavoitteet ja tulojenhankkimispotentialit; korostaa, että pankkiveroilla ei voida vähentää rahoitusalan keinottelua eikä säännellä varjopankkijärjestelmää, sillä ne perustuvat tasepositioihin; korostaa tässä yhteydessä lisäksi rahoitusvalvontamekanismien ja avoimuuden merkitystä rahoitusjärjestelmän sieto-kyvyn ja vakauden vahvistamisessa;

28. panee merkille IMF:n ehdotuksen rahoitustoimiverosta ja komission äskettäisen sitoumuksen tehdä kattava vaikutustenarviointi sen mahdollisuuksista; korostaa, että rahoitustoimivero on pääasiassa tulojen keräämiseen tähtäävä ja rahoitusalaan kohdennettu verotusväline, joka mahdollistaa liiallisen riskinoton taloudellisen hyödyn ja tuottojen verottamisen ja joka voisi sellaisenaan tarjota ratkaisun rahoitusalan nykyiseen alv-poikkeukseen;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

29. on tietoinen finanssialan verotuksen tuottamien lisätulojen eri hallintavaihtoehtoista sekä kansallisella että eurooppalaisella tasolla; korostaa, että on selvitettävä, mihin tarkoitukseen transaktiomaksusta saatavia tuloja olisi käytettävä, ja että näiden vaihtoehtojen arviointia ja priorisointia olisi pidettävänä innovatiivisesta rahoituksesta käytävän yleisen keskustelun olennaisena tekijänä, jotta veronmaksajat saisivat asianmukaisen käsityksen rahoitusalan lisäverotuksen taustalla vaikuttavista perusteista; tähdentää, että maailmanlaajuisesta transaktiomaksusta saatavia tuloja olisi maksun maailmanlaajuisen luonteen vuoksi käytettävä maailmanlaajuisen poliittisten tavoitteiden rahoittamiseen, kuten kehitysmaiden kehittämiseen ja köyhyyden vähentämiseen sekä ilmastonmuutoksen torjuntaan; panee merkille, että komissio pyrkii kasvattamaan EU:n talousarviota innovatiivisten rahoitusvälineiden käytöllä; on vakuuttunut siitä, että, jotta edellä mainittujen innovatiivisten rahoitusvälineiden eurooppalainen lisäarvo voidaan varmistaa, osa näistä tuloista voitaisiin kohdentaa EU:n hankkeiden ja politiikkojen rahoittamiseen; muistuttaa, että komission äskettäisessä tiedonannossa EU:n talousarvion uudelleentarkastelusta katsotaan, että rahoitusalan verotus EU:ssa on mahdollinen omien varojen lähde; edellyttää, että EU:n toimielimet, kansalliset parlamentit, EU:n sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunnan edustajat käyvät laajaa keskustelua näiden politiikkojen mahdollisista vaihtoehtoista, ja sen määrittämisestä, mikä osa kohdennetaan EU:n tasolla, sekä eri tavoista tämän saavuttamiseksi; panee merkille, että kansallisella tasolla kohdennettujen tulo-osuuden hallinnoinnissa olisi arvioitava kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja, myös tulojen kohdentamista julkisen talouden vakauttamiseen;

30. korostaa, että näiden uusien rahoitusalan verotusvälineiden mahdollista käyttöönottoa olisi analysoitava alan nykyisen verotusympäristön yhteydessä ottaen huomioon sekundaariset vaikutukset ja keskittyen erityisesti vanhojen ja uusien verojen synergian tunnistamiseen;

31. panee merkille, että komissio pyrkii kasvattamaan EU:n talousarviota innovatiivisten rahoitusvälineiden käytöllä, ja myöntää, että yksityissektorilta saatavan rahoituksen houkuttelemisesta julkisin varoin saattaa koitua hyötyä; on kuitenkin tietoinen siitä, että hankkeiden rahoitusta koskevat erityisjärjestelyt saattavat lisätä vastuusitoumuksia; katsoo siksi, että näitä toimia olisi täydennettävä täysin avoimella tilinpäätöksen julkistamisella ja asianmukaisilla investointeja koskevilla suuntaviivoilla, riskinhallinnalla, riskirajoituksilla ja seuranta- ja valvontamenetelyillä, jotka on kaikki otettava käyttöön demokraattisesti vastuullisella tavalla;

Euro-obligaatiot ja eurooppalaiset hankeobligaatiot

32. panee merkille, että euro-obligaatioita pidetään yhä useammin yhteisenä velan hallintavälineenä; panee merkille kaikki tähän tähtäivät tuoret ehdotukset ja aloitteet; vaatii Eurooppa-neuvostoa ja komissiota reagoimaan välittömästi pysyvästä kriisinhallintamekanismista 16. joulukuuta 2010 annetussa parlamentin päätöslauselmassa ⁽¹⁾ esitettyyn pyyntöön tarvittavasta poliittisesta signaalista, jotta komissio ryhtyisi tutkimaan tulevaa euro-obligaatiojärjestelmää niin, että määrittellään selvästi olosuhteet, joissa tällainen järjestelmä olisi edullinen kaikille osallistuville jäsenvaltioille ja koko euroalueelle;

33. tukee ajatusta yhteisten eurooppalaisten hankeobligaatioiden liikkeelle laskemisesta Euroopan huomattavien infrastruktuuritarpeiden ja rakenteellisten hankkeiden rahoittamiseksi Eurooppa 2020 -strategian puitteissa sekä odotettavissa olevien uusien EU:n strategioiden, kuten energia-alan infrastruktuurin kehittämistä koskevan uuden strategian, ja muiden laajan mittakaavan hankkeiden rahoittamiseksi; uskoo, että EU:n hankeobligaatiot varmistaisivat vaadittavat investoinnit ja loisivat riittävästi luottamusta, jotta merkittävät investointihankkeet saisivat tarvittavan tuen, ja muuttuisivat täten merkittäväksi mahdollisimman suuren julkisen tuen hankkimismenetelmäksi; muistuttaa, että näillä hankkeilla on Euroopan saamiseksi kestävämmälle pohjalle edistettävä myös talouksien muuntamista ekologisiksi ja pohjustettava hiilettömään talouteen siirtymistä;

34. korostaa, että EU:n talousarviosta olisi käytettävä enemmän varoja investointien hankkimiseen; korostaa, että pitkäaikaisen kaupallisen potentiaalin hankkeiden sääntönä olisi oltava, että EU:n varoja käytetään kumppanuudessa yksityisen pankkialan kanssa ja erityisesti Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin (EBRD) välityksellä;

35. kehottaa komissiota ja Euroopan keskuspankkia tutkimaan, millaisia moraalikatoseurauksia jäsenvaltioille aiheutuu elintärkeiden infrastruktuurihankkeiden rahoittamisesta EU:n joukkovelkakirjalainoilla tai euro-obligaatioilla etenkin silloin, kun kyseiset infrastruktuurihankkeet ovat ylikansallisia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0491.

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

Hiilivero

36. korostaa, että nykyisen verotusmallin pitäisi tukea täysin saastuttaja maksaa -periaatetta hyödyntämällä asianmukaisia innovatiivisia rahoitusvälineitä verotaakan siirtämiseksi vaiheittain ympäristöä pilaaviin, merkittäviä kasvihuonekaasupäästöjä synnyttäviin tai huomattavia resurssimääriä käyttäviin toimiin;

37. kannattaa näin ollen päästökauppaohjelman vahvistamista ja energiaverotusta koskevan direktiivin perusteellista tarkistamista, jotta hiilidioksidipäästöistä ja energiasisällöstä voidaan tehdä energiatuotteiden verotuksen keskeisiä perusteita;

38. korostaa, että molemmilla välineillä on tärkeä kaksoishyöty, sillä ne toisaalta kannustavat merkittäväällä tavalla siirtymistä hiilettömiin, kestäviin ja uusiutuviin energianlähteisiin ja toisaalta tarjoavat merkittäviä lisätuloja; muistuttaa kuitenkin, että hiiliveron käyttöönoton tärkeimpänä syynä on kulutustottumusten ja tuotantorakenteiden muuttaminen, koska kaavaillut tulot pienenevät, kun tuotantomalleissa siirrytään kestäviin ja uusiutuviin energianlähteisiin;

39. katsoo, että hiiliveron ja energiaverotusta koskevan direktiivin tarkistamisen yhteydessä olisi asetettava kaikille jäsenvaltioille pakolliset vähimmäisvaatimukset ja jätettävä jäsenvaltioiden päätettäväksi, haluavatko ne asettaa tiukempia vaatimuksia;

40. korostaa, että olisi säädettävä asianmukaisista siirtymäkausista, jotta voidaan estää hiilivuodot ja kohtuuttoman rasituksen siirtyminen pienituloisille kuluttajille; pitää lisäksi hyödyllisenä säätää pienituloisia kotitalouksia suosivista erityistoimista sekä julkisen sektorin infrastruktuuriin ja kotitalouksien energiatehokkuuteen tehtävien investointien tehostamisesta;

41. katsoo kuitenkin, että ennen kuin EU:hun tuotavista tuotteista aletaan periä veroa, olisi tutkittava perin pohjin mahdollisuutta globaaliin sopimukseen G20-maiden tasolla tai WTO:ssa, jotta tämä rajamaksujärjestelmä ei johtaisi raaka-ainepulaan ja kolmansien maiden EU-vientiä kohtaan toteuttamiin kostotoimiin;

42. kiinnittää huomiota siihen, että nousevan talouden maiden energiantarpeen kasvun vuoksi EU:n on ehdottomasti saatava riittävästi investointeja energihuollon ja -tehokkuuden aloille, sillä niillä voidaan lujittaa EU:n energia-alan infrastruktuuria ja vähentää mahdollisimman paljon alttiutta markkinaheilahteluille, jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti EU:n talouteen ja Eurooppa 2020 -tavoitteisiin;

43. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan ilmastonmuutosverotuksesta saatavien tulojen kohdentamista tutkimus- ja kehittämistoimiin ja toimiin, joilla pyritään vähentämään hiilipäästöjä ja torjumaan ilmaston lämpenemistä, tehostamaan energiatehokkuutta ja kohentamaan EU:n ja kehitysmaiden energia-alan infrastruktuuria; muistuttaa tässä yhteydessä, että päästökauppadirektiivin mukaisesti vähintään 50 prosenttia EU:n päästöhuutokaupasta saatavista tuloista olisi kohdennettava ilmastonmuutosta torjuviin toimiin myös kehitysmaissa;

44. toteaa, että energiatehokkuutta koskevien toimenpiteiden kiertävät rahoitusvälineet edustavat ympäristöystävällisten hankkeiden innovatiivisia rahoitustapoja; pitää myönteisenä, että perustetaan rahoitusjärjestely, joka saattaa houkuttaa myös yksityisiä investoijia (julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden yhteydessä) ja jolla Euroopan energia-alan elvytysohjelmaa koskevan asetuksen sitomattomat määrärahat käytetään energiatehokkuutta ja uusiutuvia energianlähteitä koskevien aloitteiden tukemiseen; pyytää komissiota arvioimaan huolellisesti tämän välineen vaikuttavuutta ja analysoimaan, missä määrin myös energiaa, energiatehokkuutta ja raaka-aineita koskevilla aloitteilla voitaisiin soveltaa vastaavaa lähestymistapaa, kun EU:n talousarviovaroja jää käyttämättä;

45. ottaa huomioon energiatehokkuuden merkittävyyden ja kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään rakennerahastoja rakennusten ja erityisesti asuinhuoneistojen energiatehokkuuden lisäämiseen; kehottaa käyttämään tehokkaasti Euroopan investointipankin ja muiden julkisten rahoituslaitosten rahoitusta, koordinoimaan EU:n rahastoja ja kansallisia rahastoja sekä muita tukimuotoja, joilla voidaan hankkia investointeja energiatehokkuuteen, jotta EU:n tavoitteet voidaan saavuttaa;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

46. muistuttaa, että jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa asuntojen remontointia ja energiatehokkuuden lisäämistä koskeviin palveluihin;
47. katsoo myös, että resurssien säästäväinen käyttö ja ympäristöystävällistä teknologiaa koskevat innovaatiot ovat erittäin merkittäviä kilpailukyvyille;
48. korostaa, että uutta innovatiivista verotusta kehitettäessä ja lopulta sovellettaessa on tehtävä kokonaisvaltainen, rajatylittävä ja eri aloja koskeva arviointi ympäristö- ja ilmastotoimien erilaisista nykyisistä ja kaavailuista rahoitus- ja verotusmalleista ja tuista, jota voitaisiin kutsua ympäristöalan rahoitusta koskevaksi de Larosière -menettelyksi, jotta voidaan suunnata toimet paremmin näihin uusiin välineisiin ja välttää mahdolliset päällekkäisyydet ja/tai ristiriitaiset menettelyt;
49. toteaa, että hiilivero olisi pikemminkin päästöjen vähentämiskeino kuin pitkäaikainen tulonlähde, sillä jos välineestä tulee tehokas, tämä tulonlähde ehtyy;

Kehitysyhteistyön rahoittaminen

50. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan uudelleen, että ne varaavat 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan viralliseen kehitysapuun; pitää valitettavana, että vaikka kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat hyväksyneet tämän 0,7 prosentin tavoitteen, ainoastaan Ruotsi, Luxemburg, Tanska ja Alankomaat saavuttivat tai ylittivät sen vuonna 2008;
51. huomauttaa, että maailmanlaajuisesta kriisistä huolimatta koko Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot pysyvät johtavana kehitysavun antajana, sillä niiden osuus koko maailman kehitysavusta oli 56 prosenttia eli arvoltaan 49 miljardia euroa vuonna 2009, ja että EU-maiden hallitukset ovat sitoutuneet yhteisesti siihen, että vuonna 2010 viralliseen kehitysapuun kohdennetaan 0,56 prosenttia bruttokansantulosta ja että vuonna 2015 osuus on 0,70 prosenttia bruttokansantulosta;
52. korostaa olevan erittäin tärkeää, että kaikkeen EU:n kehitysapuun ja humanitaariseen apuun sovelletaan moitteettoman varainhoidon periaatteita, erityisesti koska tätä apua koskevaan päätöksentekoon ja täytäntöönpanoon osallistuvien Euroopan toimielinten on oltava täydessä vastuussa Euroopan kansalaisille ja veronmaksajille;
53. korostaa, että innovatiivinen kehitysyhteistyön rahoitus voi täydentää perinteisiä kehitysapujärjestelmiä ja auttaa niitä saavuttamaan tavoitteensa aikataulun mukaisesti; muistuttaa, että innovatiivisten rahoitusvälineiden olisi täydennettävä kehitysyhteistyöhön YK:n tavoitteen mukaisesti kohdennettavaa 0,7 prosentin BKT-osuutta; korostaa, että kehitysyhteistyön innovatiivisen rahoituksen pitäisi olla luonteeltaan monipuolista mahdollisten tulojen maksimoimiseksi, mutta se pitäisi myös räätälöidä vastaamaan kunkin vastaanottajamaan omiin tavoitteisiin ja vastaanottajamaan pitäisi olla vahvasti omavastuullinen; korostaa samanaikaisesti, että kehitysmaiden on vauhditettava omia verotusalan toimiaan ja erityisesti verojen perimistä ja veronkierron torjuntaa, koska ne ovat ratkaisevia vakaan finanssipolitiikan toteuttamiseksi;
54. tähdentää, että tehokas ja laadukas kehitysavun toimittaminen edellyttää erityisiä koordinoitavia toimia ja hallinnointijärjestelyjä; katsoo, että Euroopan kehitysavun sirpaleisuus aiheuttaa tehottomuutta, jolla on sekä rahoitusseurauksia että poliittisia seurauksia, ja että tämän ongelman poistaminen tuottaisi arvioiden mukaan jäsenvaltioille vuosittain tehokkuuslisää aina kuuden miljardin euron edestä ja helpottaisi lisäksi kumppanimaan hallinnointityötä;
55. muistuttaa, että tarvitaan 300 miljardia dollaria, jotta vuosituhannen kehitystavoitteet voidaan saavuttaa vuoteen 2015 mennessä; pitää valitettavana, että syyskuussa 2010 pidetyssä YK:n korkean tason huippukokouksessa vuosituhannen kehitystavoitteista antamastaan julistuksesta huolimatta useimmat teollisuusmaat eivät ole vielä noudattaneet vuonna 2005 tekemäänsä sitoumusta lisätä kehitysapuaan, ja katsoo, että yhteisiä ponnisteluja on tehostettava; korostaa, ettei ole hyväksyttävää, että jotkut maat saattaisivat pitää innovatiivisen rahoituksen mekanismeja kannustuksena luopua julkisesta kehitysavusta; tähdentää lisäksi, että julkisen kehitysavun sitoumukset ja innovatiiviset rahoitusmekanismit on nähtävä keskeisinä ja toisiaan täydentävinä tekijöinä köyhyyden torjunnassa;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

56. korostaa, että innovatiivisten rahoitusvälineiden julkinen valvonta ja avoimuus ovat välttämättömiä edellytyksiä niiden käyttöönotolle, mikä ilmentää viimeaikaisten rahoitus- ja elintarvikekriisien opetuksia;
57. korostaa, että on pikaisesti parannettava paikallisilla markkinoilla vaurautta luovien toimien koordinaatiota unionissa ja että innovatiivisen kehitysrahoituksen edistäminen ei saa olla pelkästään verotuksen lisäämistä, vaan on myös tutkittava muita mahdollisuuksia, kuten kotimaisen tulonmuodostuksen lisäämistä, mihin voidaan päästä parhaiten tunnustamalla ja turvaamalla omaisuuden liittyvät oikeudet, kartoittamalla maita ja parantamalla liike- ja investointitoiminnan edellytyksiä kehitysmaissa;
58. muistuttaa, että vakavat pandeemiset sairaudet – aids, tuberkuloosi ja malaria –, jotka koettelevat kehitysmaita ja eritoten Saharan eteläpuolista Afrikkaa, ovat suuri este vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiselle; huomauttaa tässä yhteydessä, että lentolippujen hintoihin sisällytettävä solidaarisuusmaksu on tärkeä rahoitusväline, jolla voidaan puuttua terveysongelmiin ja jota on edelleen kehitettävä; kehottaa komissiota erityisesti tarkastelemaan uusia rahoitusmekanismeja, joilla voidaan puuttua globaaleihin terveysongelmiin, ja parantamaan lääkkeiden saatavuutta köyhissä maissa;
59. korostaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa erityisesti kehitysmaihin, ja katsoo, että ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseen ja energiaköyhyyden vähentämiseen tähtäviä toimia rahoittamalla edistetään vuosituhattavoitteiden saavuttamista;
60. panee tyytyväisenä merkille, että 22. syyskuuta 2010 hyväksytyssä vuosituhannen kehitystavoitteita käsitelleen YK:n huippukokouksen loppujulistuksessa mainitaan ensimmäistä kertaa nimenomaisesti innovatiivisen rahoituksen rooli vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa;
61. korostaa, että tähän mennessä käyttöön otetut innovatiiviset rahoitusmekanismit, erityisesti lääkkeiden hankintaa varten perustettu kansainvälinen rahasto UNITAID, rokotusohjelmia rahoittava kansainvälinen rahoitusväline (IFFIm) ja pneumokokkirokotusta koskeva markkinoiden ennakkositoutuminen (AMC), ovat olleet menestyksekkäitä ja että niiden avulla on kerätty tähän mennessä yli kaksi miljardia Yhdysvaltojen dollaria; toteaa, että myös monet muut innovatiiviset rahoitusmekanismit, kuten velkojen anteeksianto luonnonsuojelun tai terveydenhuollon hyväksi tai bunkkeriöljyverot, ovat osoittautuneet tehokkaiksi;
62. palauttaa mieliin, että syyskuussa 2010 järjestetyssä vuosituhannen kehitystavoitteita käsitelleessä YK:n huippukokouksessa jotkut eurooppalaiset valtion- ja hallitusten päämiehet tukivat voimakkaasti transaktiomaksun käyttöönottoa, ja odottaa nyt näiltä johtajilta tämän sitoumuksen mukaisia toimia;
63. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole vuonna 2006 perustetun innovatiivisia rahoitusmekanismeja pohtivan ryhmän jäseniä, liittymään siihen ja osallistumaan kaikkiin nykyisiin mekanismeihin, muun muassa lentolippujen yhteydessä maksettavaan solidaarisuusmaksuun;
64. kehottaa komissiota ehdottamaan kehitysyhteistyön innovatiivisten rahoitusmekanismien käyttöönottoa unionin tasolla;
65. kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioiden hallituksia pohtimaan perusteellisesti mahdollisuutta järjestää maailmanlaajuisia arpajaisia, joilla rahoitettaisiin nälän torjuntaa, kuten Maailman elintarvikeohjelma on elintarvikehankkeen mukaisesti esittänyt;
66. katsoo, että julkisella kehitysavulla ei kyetä poistamaan köyhyyttä, jos G20-maat, EU ja rahoituslaitokset eivät asetu määrätietoisesti vastustamaan vastaanottajamaiden korruptoitunutta hallintoa; korostaa näin ollen, että on lisättävä kehitysmaiden veroviranomaisten, oikeuslaitosten ja korruption vastaisten elinten vahvistamiseen tarkoitettua EU:n avustusta; vaatii jäsenvaltioita torjumaan lahjontaa, jota harjoittavat niiden lainkäyttöalueelle sijoittuneet mutta kehitysmaissa toimivat yhtiöt;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

67. muistuttaa, että kehitysmaat menettävät vuosittain arviolta 800 miljardia euroa eli 10 kertaa julkisen kehitysavun verran laittomien pääomavirtojen, veronkierron ja muiden sellaisten laittomien käytäntöjen vuoksi, joiden estäminen ja vähentäminen voisi ratkaisevasti auttaa saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet; vaatii, että EU ja sen jäsenvaltiot ottavat kaikilla kansainvälisillä foorumeilla ensisijaiseksi tavoitteekseen veroparatiisien, korruption ja haitallisten verotusrakenteiden torjunnan, jotta kehitysmaat voivat lisätä omia tulojaan;

68. muistuttaa, että G20-ryhmällä on yhteinen vastuu kriisin vaikutusten lieventämisestä kehitysmaissa, joihin kriisin välilliset vaikutukset ovat kohdistuneet ankarasti;

69. vaatii, että julkisen kehitysavun avoimuuden saavuttamiseksi olisi edistettävä vastuuvetollisuutta lujittamalla kansallisia valvontamekanismeja ja kehitysavun parlamentaarista valvontaa; kehottaa EU:ta ja G20-ryhmää jatkamaan ankaria toimiaan veroparatiiseja ja verosalaisuutta vastaan ja edistämään maakoh- taista raportointia;

70. kehottaa neuvostoa ja komissiota edistämään ja pyrkimään ottamaan käyttöön seuraavia innovatiivisia kehitysyhteistyön rahoitusvälineitä: kansainvälinen transaktiomaksu, kuljetusmaksut, laittomien pääomavirtojen torjuntatoimet ja rahalähetysten kulujen alentaminen;

71. toteaa, että rahoitus- ja talouskriisin johdosta monet kehitysmaat ajautuvat uuteen velkakriisiin, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan jälleen kehitysmaiden velkataakan keventämiseksi;

72. muistuttaa, että kehitysmailla on kaikkein vähiten keinoja selviytyä ilmastonmuutoksesta ja että yleensä ottaen ne ovat todennäköisesti tämän ilmiön ensisijaisia uhreja; kehottaa panemaan täytäntöön Kööpenhaminan sitoumuksen ja maailmanlaajuisen ilmastonmuutosliittouman yhteydessä tehdyn EU:n rahoituslupauksen; vaatii EU:ta ottamaan johtoaseman teollisuusmaiden yhteisaloitteissa, joilla panostetaan enemmän ja kohdistetummin kehitysyhteistyön tukemiseen kolmannessa maailmassa, sillä teollisuusmailla on asiassa historiallinen vastuu;

*

* *

73. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman poliittisia haasteita käsittelevälle Euroopan parlamentin erityisvaliokunnalle, komissiolle, Eurooppa-neuvostolle, Euroopan investointipankille, Euroopan keskuspankille, Kansainväliselle valuuttarahastolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariseen edustajakokoukselle.

Terveyserojen vähentäminen

P7_TA(2011)0081

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. maaliskuuta 2011 terveyserojen vähentämisestä EU:ssa (2010/2089(INI))

(2012/C 199 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 ja 184 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 artiklan,